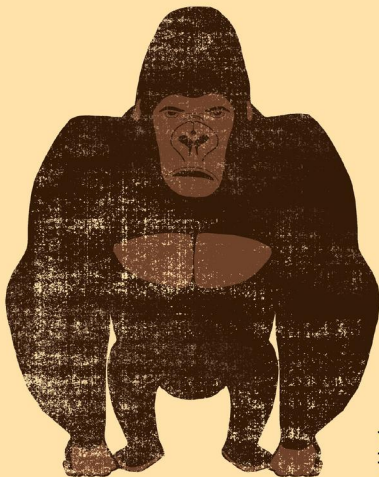

Despentes

Teória King Kong

INAQUE

Preklad
Aňa Ostrihoňová

Virginie Despentes
Teória King Kong

Virginie Despentes
KING KONG THÉORIE

COPYRIGHT © Éditions Grasset & Fasquelle, 2006

TRANSLATION © Aňa Ostrihoňová 2023

COPYEDITING Jana Šulková

COVER © Barbora Šajgalíková

COVER ILLUSTRATION © Ema Baková

SLOVAK EDITION © Inaque 2023

ISBN 978-80-8207-222-1

ISBN e-book 978-80-8207-223-8

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať so zámerom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

Virginie Despentes

Teória King Kong

INAQUE

*Karen Bachovej, Raffaële Andersonovej
a Coralie Trinh Thi*

ZLÉ PORUČÍČKY

Píšem z ríše škaredých pre škaredé, staré, kamionistky, frigidné, nešukané, nešukateľné, hysterické, čudné – pre všetky vylúčené z veľkého trhu so ženským mäsom. A ak začínam tu, chcem, aby bolo jasné, že sa za nič neospravedlňujem, na nič sa nestážujem. Svoje miesto by som nevymenila za žiadne iné, pretože byť Virginie Despentess sa mi zdá zaujímavejšie ako čokoľvek, čo sa ponúka inde.

Podľa mňa je skvelé, že existujú aj ženy, ktoré rady zvädzajú a vedia zvädzať, ženy odhodlané vydať sa, iné, ktoré voňajú sexom alebo čerstvo upečenými koláčmi pre deti na olovrant po príchode zo školy. Je skvelé, že existujú jemné ženy či také, ktoré sa cítia dobre vo svojej ženskosti, mladé ženy, krásne ženy, koketné a žiarivé. Úprimne povedané, som veľmi šťastná za všetky ženy, ktorým vyhovujú veci také, aké sú. Hovorím to bez akejkoľvek irónie. Lenže ja medzi ne nepatrím. Samozrejme, nepísala by som to, čo píšem, keby som bola krásna, dostatočne krásna na to, aby sa za mnou otočil každý muž, ktorého stretnem. Ho-

vorím ako proletárka ženskosti, hovorila som tak včera a hovorím tak aj dnes. Keď som bola nezamestnaná, nehanbila som sa za to, že som vyvrheľ, bola som nahnevaná. A rovnako sa ako žena vôbec nehanbím za to, že nie som supersexi košť. Ale som bledá od zúrivosti, že ako babe, o ktorú muži nemajú záujem, sa mi svet stále snaží nahovoriť, že by som ani nemala existovať. Vždy sme tu boli. Aj keď sme sa nespomínali v románoch mužov schopných predstaviť si len ženy, s ktorými chcú spať. Vždy sme existovali. No nikdy sme neprehovorili. Dokonca aj dnes, keď ženy vydávajú veľa románov, sa len zriedka stretávame so ženskými postavami, ktoré sú fyzicky neatraktívne alebo priemerné, neschopné milovať mužov alebo ich prinútiť, aby ich milovali. Práve naopak, súčasné protagonistky mužov milujú, ľahko sa s nimi zoznamujú, vyspia sa s nimi do dvoch kapitol, dosiahnu brutálny orgazmus za štyri riadky a milujú sex. Postava úbožiačky v súťaži ženskosti je mi viac než sympatická, je pre mňa kľúčová. Rovnako ako postava spoločenského, ekonomického či politického lúza. Mám radšej tých, ktorým sa nedarí, a to z jednoduchého dôvodu, že mne samej sa príliš nedarí. A pretože väčšinou máme na svojej strane humor a vynaliezavosť. Keď nemáte na to, aby ste sa predviedli, ste často kreatívnejší. Ako baba som skôr King Kong než Kate Moss. Som typ ženy, ktorú si nevezmete, s ktorou nemáte deti. Hovorím ako žena, ktorá je vždy „príliš“: príliš agresívna, príliš hlučná, príliš tučná, príliš drsná, príliš chlpatá, vždy príliš mužská, teda aspoň to mi

hovoria. No práve moje maskulínne črty zo mňa robia niečo viac než len ďalšiu do počtu. Za všetko, čo mám v živote rada a čo ma zachránilo, vďaka svojej mužnosti. Preto píšem ako žena neschopná upútať mužskú pozornosť, uspokojiť mužskú túžbu a zmieriť sa s miestom v tieni. Práve odtiaľto píšem ako neatraktívna, ale ctižiadostivá žena, ktorú priťahujú peniaze, čo si sama zarobí, ktorú priťahuje moc konať a odmietiť, ktorú láka viac mesto než domácnosť, túži po skúsenosti a nedokáže sa uspokojiť s príbehom, čo si o nej vypočuje. Je mi jedno, že sa zo mňa stavia chlapom, ktorí ma nezaujímajú. Nikdy sa mi nezdalo samozrejmé, že atraktívne dievčatá sa dobre bavia. Vždy som sa cítila škaredá a je to tak lepšie, lebo ma to zachránilo pred posraným životom s milými chlapmi, ktorí by ma nikdy nedostali ďalej ako na hranicu okresu. Som so sebou spokojná taká, aká som: viac túžiaca než vytúžená. Takže píšem odtiaľto, zo skladu nepredajných, bláznivých žien s vyholenými hlavami; tých, ktoré sa nevedia obliecť; žien, ktoré sa boja, či nesmrdia; žien s pokaženými zubami, ktoré netušia, čo so sebou; tých, ktorým muži nerobia láskavosti; žien, čo by si to rozdali s každým, veľkých kuriev, malých štetiek, vyschnutých šušiek; žien s veľkým bruchom; žien, ktoré by chceli byť mužmi, žien, ktoré si myslia, že sú muži; tých, ktoré snívajú o kariére pornohviezdy; žien, ktoré kašľú na chlapov, ale majú slabosť pre svoje priateľky; žien s veľkým zadkom, s hustým čiernym bobrom, ktoré sa nechystajú na depiláciu; brutálnych, hlučných žien, ktoré rozbi-

jú všetko, čo im príde do cesty; žien neznášajúcich parfumérie; tých, ktoré nosia príliš červený rúž; žien, ktoré sa túžia nahodiť ako štetky, ale nemajú na to telá; žien, ktoré chcú chodiť po ulici v pánskych handrách a s bradou; tých, ktoré chcú všetko ukázať; tých, ktoré sa ostýchajú pre svoje komplexy; žien, ktoré nevedia povedať nie alebo sú zavreté, aby ich iní mohli ovládať; desivých, poľutovaniahodných žien; tých, ktoré nevyvolávajú túžbu; žien s ochabnutým telom a tvárou zbrázdnenou vráskami; žien, ktoré snívajú o liftingu, liposukcii alebo prerábke nosa, ale nemajú na to peniaze; žien, ktoré sa už na nič nepodobajú; tých, ktoré sa spoliehajú už len na seba, ktoré nevedia upokojovať; žien, ktoré zvysoka kašľú na svoje deti; žien, ktoré rady pijú, až sa váľajú po zemi v bare, a ktoré sa nevedia správať; a keď už som pri tom, píšem aj pre mužov, ktorí nechcú byť ochrancami, pre tých, ktorí by nimi chceli byť, ale nevedia, ako na to; pre tých, ktorí sa nevedia biť; pre tých, ktorí sa ľahko rozplačú; pre tých, ktorí nie sú ambiciózni, súťaživí, dobre stavaní alebo agresívni; pre bojazlivých, plachých, zraniteľných; pre tých, ktorí sa radšej starajú o domácnosť, než by išli do práce; pre tých, ktorí sú jemní, plešatí, príliš chudobní, aby sa zapáchili; pre tých, ktorí sa chcú nechať pretiahnuť; pre tých, ktorí nechcú, aby sa na nich spoliehalo; pre tých, ktorí sa sami v noci boja.

Pretože ideál bielej ženy – príťažlivej, ale nie vulgárnej, dobre vydatej, ale nie pokornej, s dobrou prácou, ale nie príliš úspešnej, aby nezatienila

svojho muža, štíhlejš, ale nie neurotickej vo vzťahu k jedlu, večne mladejš bez toho, aby ju znetvorili plastickí chirurgovia, naplnenejš materstvom, ale nezataženejš plienkami a školskými povinnosťami, dobrejš gazdinky, ale nie retro ženy v domácnosti, inteligentnejš, ale menejš ako muž –, túto šťastnú belošku nám neustále pchajú pod nos ako ženu, na ktorú by sme sa mali snažiť podobáť – až na to, že sa zjavne stresuje pre kraviny –, avšak ja som ju v každom prípade nikdy nikde nestretla. Podľa mňa neexistuje.